

ברוך א-להינו, שבראנו לכבודו

The line: **ברוך א-להינו, שבראנו לכבודו, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת, וחיי:** shares a remarkable resemblance to the **ברכה** that an **עולה** recites after completing his **עליה**: **אשר נתן לנו תורת אמת, וחיי עולם נטע בתוכנו**. Did **חז"ל** place these words after **קדושא דסדרא** because **קדושא דסדרא** involves **לימוד תורה** in public? The version of **ובא לציון** found in the **סידור** of **רב סעדיה גאון** mitigates against such a view. **ובא לציון** presents two versions of **ובא לציון**; one to be recited by an individual when he is not part of a **ציבור** which does not contain **קדושא דסדרא** and one to be recited **בציבור** and includes **קדושא דסדרא**. The following represents the version that an individual should recite when he is not part of a **ציבור**:

סידור רב סעדיה גאון- ברוך א-להינו שבראנו לכבודו שהבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורת אמת חיי עולם נטע בתוכנו ברחמיו הרבים יפתח לבנו לאהבתו ויתן בלבנו ליראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם, למען לא ניגע לריק. יהי רצון מלפניך, יי א-להינו שנשמר חוקיך בעולם הזה נחיה ונזכה ונירש תורה שליה ומעשים טובים וחיי העולם הבא.

This version of **ובא לציון** is subject to the following question: why is an individual required to make a **ברכת התורה** when he did not learn **תורה** as part of **קדושא דסדרא**? The answer to this question and the explanation for reciting a **ברכת התורה** as part of **ובא לציון** may have nothing to do with learning **תורה** as part of **קדושא דסדרא**. Instead, it may be the result of **לימוד תורה** being such an integral part of **תפלת שחרית** and it must be preceded by a **ברכת התורה** and must be concluded with a **ברכת התורה**. Twice during **תפלת שחרית** we recite a **ברכת התורה** before **לימוד תורה**; once in **ברכות השחר** and once as part of **אהבה רבה**. In neither case do we follow the **לימוד תורה** with a **ברכת התורה**. The **ברכה** of **ברוך א-להינו שבראנו לכבודו** that is recited in **ובא לציון** represents the **ברכה** that needs to follow **לימוד תורה**. Why do we recite a **ברכת התורה** before and after **לימוד תורה** in **תפלת שחרית**? **חז"ל** established that format when **חז"ל** substituted **תפלה** for the **קרבת** that took place in the **בית המקדש**. They did so by introducing **תפלה** into the **בית כנסת**, an institution that existed before the destruction of the **בית המקדש**. However it was an institution that was devoted to **קריאת התורה**, **לימוד התורה** and **גמילת חסדים** and was not yet utilized as a **בית תפלה**. **חז"ל** wanted the new practice to be as undistruptive as possible. They therefore modeled **תפלת שחרית** on practices that already existed in the **בית כנסת**; i.e. **קריאת התורה** and **לימוד תורה**. Both begin with a **ברכת התורה** and end with a **ברכת התורה**. In order that **תפלת שחרית** be faithful to the

תפלת לימוד תורה in בית כנסת it was necessary that the ברכת התורה be preceded by a ברכת התורה and be followed by a ברכת התורה. That thought process also led to introduce the recital of ברכו before אהבה רבה. This was done in order to mimic קריאת התורה. This view of תפלת שחרית, as being structured around לימוד תורה, is supported by the following comments of the שבולי הלקט:

ספר שבולי הלקט ענין תפילה סימן מד'—דין סדר קדישא דסדרא—מצאתי בשם רבינו שלמה זצ"ל מנהג הראשונים היה לשהות שעה אחת לאחר תפלתם כדתנן חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת וכו' על זה הוסיפו לומר אשרי יושבי ביתך כלומר השוהין בביתך כמו ותשבו בקדש... נחזיר לדברי רבינו שלמה זצ"ל ובשעת שהיה לאחר תפילה היו מביאין ספרים וקורין בתורה ובנביא ובמשנה ובשמועות כדאמרין לעולם ישליש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד כדי לקיים לא ימיש. והרי כבר קראו בתורה קודם תפלה שבחרו בהך קריאת שמע שיש בו דברים הרבה ואחר התפלה היו שוהין וקורין בדברי הנביאים. ולאחר שעה במשנה ובשמועות התלמוד וכיון שרבתה העניות והיו צריכין למעשה ידיהן לא יכלו לעסוק בתורה כל כך והניחו התורה במקומה זולתי קריאת שמע שיש בה מלכות שמים ועשרת הדברות ועול המצות אותה לא עקרו. ואעפ"כ היו קורין בנביא אלו שני פסוקים ובא לציון ואני זאת בריתי שיש בהן מעין קריאת התורה ועדיין הם קבועים במקומם עלינו בכל יום. ובשבת ויום טוב שיש בו ביטול מלאכה לעם ויום פנאי החזירו העטרה ליושנה לקרות בתורה ולתרגם מענינו של יום. ועל כן אין אנו אומרים ובא לציון גואל בשחרית בשבת וביום טוב שהרי כבר קראו בנביא. ואעפ"כ אומרים אותו במנחה שלא ישתכח בימות החול ומנהג אבות תורה הוא... ועל כן מסיימין ברוך א—להינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים. וכתב רב עמרם גאון ז"ל שאסור לאדם לצאת מבית הכנסת קודם קדושא דסידרא אלא חייב אדם לעמוד עד אחר שיסיים שליח ציבור לעשות סיג והידור לתפלה ולקבל עול תפלה באימה וברתת וחייב הוא לומר קדושא דסידרא דאמור רבנן האידנא אמאי מיקיים עלמא אקדושא דסידרא ואאמן יהא שמיא רבא דאגדתא. ודבר שהעולם מתקיים עליו אי אפשר לזולתי ביה:

The שבולי הלקט views שמונה עשרה as it is found in תפלת שחרית as being sandwiched between two sessions of לימוד תורה. That view also explains the comment of רב עמרם לימוד תורה as quoted by the שבולי הלקט that one should not leave the בית הכנסת until after גאון ז"ל ובא לציון. Why? One should not leave the בית כנסת without reciting the concluding ברוך א—להינו שבראנו לכבודו of ברכת התורה.

This view may further provide a fresh understanding of the following:

משנה מסכת תמיד פרק ה' משנה א'—אמר להם הממונה ברכו ברכה אחת והן ברכו קראו עשרת הדברים שמע והיה אם שמוע ויאמר ברכו את העם שלש ברכות אמת ויציב ועבודה וברכות כהנים ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא.

The ברכה אחת that the כהנים recited was אהבה רבה, a ברכת התורה. They then recited תורה. עשרת הדברים, שמע, והיה אם שמוע, ויאמר תורה but as תפלה לימוד תורה.

SUPPLEMENT

שבת ON קידוש RECITING

It is easy to be lulled into thinking that the קידוש that we recite on Friday night and the קידוש that we recite on שבת afternoon share the same Halachic status. All you need to do is to compare what is recited on Friday night to what is recited on שבת afternoon to see the difference immediately. On Friday night, we recite a ברכה that begins: אשר קדשנו ומקדשנו ומקדש השבת ומקדשנו ומקדש השבת. On שבת afternoon, we do not. We only recite the ברכה: בורא פרי הגפן: ברכה. Our practice is line with the rule that is found in the following:

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף קה עמוד א—בעא מיניה רבינא מרב נחמן בר יצחק: מי שלא קידש בערב שבת מהו שיקדש והולך כל היום כולו? אמר ליה: מדאמרי בני רבי חייא: מי שלא הבדיל במוצאי שבת, מבדיל והולך כל השבת כולו, הכא נמי, מי שלא קידש בערב שבת מקדש והולך כל היום כולו. איתיביה: לילי שבת ולילי יום טוב, יש בהן קדושה על הכוס, ויש בהן הזכרה בברכת המזון. שבת ויום טוב אין בהם קדושה על הכוס, ויש בהן הזכרה בברכת המזון. ואי סלקא דעתך מי שלא קידש בערב שבת מקדש והולך כל היום כולו – שבת ויום טוב נמי משכחת להו, דיש בהן קדושה על הכוס, דאי לא קידש מאורתא מקדש למחר! אמר ליה: דאי לא קתני.

TRANSLATION: Rabina asked R. Nahman son of Isaac: He who did not recite Kiddush on the eve of the Sabbath, can he proceed to recite Kiddush at any time of the day? Said he to him: Since the sons of R. Hiyya said, he who did not recite Havdalah at the termination of the Sabbath can proceed to recite Havdalah the whole week, it follows that concerning Kiddush, he who did not recite Kiddush on the eve of the Sabbath can proceed to recite Kiddush at any time of the day. He raised an objection to him: On the nights of the Sabbath and on the nights of a Festival there is Kiddush over the cup of wine and a reference to the Sabbath or Festival in the Grace after meals. On the Sabbath and a Festival there is no sanctification over a cup of wine, but there is a reference in the Grace after meals. Now if you should think that he who did not recite Kiddush on the eve of the Sabbath can proceed to recite Kiddush the whole day, then on the Sabbath and festival during the day too there may be sanctification over the cup, 'or if he did not recite kiddush in the evening, he recites kiddush on the morrow?-Said he to him: He, the Tanna, does not teach a case of 'if'.

Rabbi Ovadia Yosef in the following תשובה explains:

שו"ת יחוה דעת חלק א סימן כ—שאלה: הנוהגים לברך ביום טוב של פסח בקידושא רבה של שחרית, מלבד ברכת בורא פרי הגפן, ברכת אשר בחר בנו מכל עם, ככל נוסח הקידוש של הלילה, האם יש להם על מה שיסמוכו, או שמא יש לבטל מנהגם, ולהודיעם שלא לברך אלא ברכת בורא פרי הגפן בלבד?

TRANSLATION: Concerning the custom among some who while reciting the Kiddush on the day of

Yom Tov recite not only the Bracha of Borei Prei Ha'Gafen but also recite Asher Bachar Banu Mi'Kol Um, the same way they do on the night of Yom Tov, do they have a source upon which they rely or would it better if they discontinued that practice and that we advise them to recite only the Bracha of Borei Prei Ha'Gafen?

תשובה: בפסחים (דף קו ע"א) שנינו בברייתא: זכור את יום השבת לקדשו, זכרהו על היין בכניסתו, אין לי אלא בלילה, ביום מניין? תלמוד לומר לומר זכור את יום השבת לקדשו. ושואלת הגמרא: ביום מהו מברך? אמר רב יהודה, בורא פרי הגפן. ופירש רשב"ם, שביום אין לומר כל הקידוש, שהרי שנינו (לעיל קה ע"א), שבת ויום טוב אין בהם קדושה על הכוס, ורק לכבוד שבת לחלק בין סעודת שבת לחול אומרים בורא פרי הגפן על היין, שהוא ענין שיר, וכמ"ש (בברכות לה ע"א) שאין אומרים שירה אלא על היין ע"כ. וכן פסק הרמב"ם (בפרק כ"ט מהלכות שבת הלכה כ"א), שביום טוב מקדש קידושא רבה בשחרית, כדרך שמקדש בשבת, בברכת בורא פרי הגפן.

TRANSLATION: RESPONSE: In Gemara Pesachim (106, 2) we learned in a Baraita: Zechor Es Yom Ha'Shabbos L'Kadsho; this means to remember Shabbos by drinking wine upon the commencement of Shabbos. This obligation is satisfied by drinking wine at night. How do we know that we need to do the same in the daytime? The Torah tells us to commemorate the Shabbos in the daytime. The Gemara then asks: In the daytime what Bracha does one recite? Rav Yehudah said: Borei Prei Ha'Gafen. The Rashbom explains: in the daytime, one should not recite the whole Kiddush as we learned (ibid. 105, 1) Shabbos and Yom Tov in the daytime we do not recite the Bracha of Mikadesh over the wine. The only reason that we take a cup and make the Bracha of Borei Prei Ha'Gafen is to distinguish the afternoon meal of Shabbos from the afternoon meals of the rest of the week. It is in the form of a song and we learned (Brachos 35, 1) that we do not recite song without a cup of wine. So did the Rambam (Hilchos Shabbos 29, 21) hold that on Yom Tov in the afternoon meal, we recite only the Bracha of Borei Prei Ha'Gafen just as we do on Shabbos.

והסביר הר"ן בפסחים (קו ע"א) שהטעם הוא, שהקידוש של שחרית אינו אלא מדרבנן, שעיקר הקידוש הוא בלילה, בכניסת השבת, אלא משום כבוד היום ראו חכמים לנכון לעשות ביום זכר לקידוש, וזהו בברכת בורא פרי הגפן בלבד, ולא יותר, שהוא כענין שבת ושירה לקדושת היום ומשום שאינו אלא מדרבנן, לא ראו חכמים להאריך בו יותר כדי שלא להשוותו לקידוש של הלילה, וקראוהו קידושא רבה, לפי שאינו עיקר כקידוש הלילה, ומועט הוא בשיעורו, כמו שקוראים לסומא סגי נהור ע"כ.

TRANSLATION: The RAN explains (Pesachim 106, 1) the reason; that reciting Kiddush in the daytime is only a Rabbinic requirement. The primary Kiddush is at night, at the advent of Shabbos. Out of respect for the daytime of Shabbos our Sages saw fit to have us perform a ceremony that is similar to Kiddush; that is reciting only the Bracha of Borei Prei Ha'Gafen and nothing more. This is done in a manner of praise, a song in honor of the holiness of the day. Because it was only a Rabbinic innovation our Sages saw fit not to make it long so that it would not be similar in length to the Kiddush of the night. They gave it the name: Kiddushah Rabbah (the Great Kiddush, which is a misnomer) because it is not primary. In order to distinguish it from the Kiddush recited at night, they made it shorter in length. It is called "great" in the same way as the Gemara calls a blind person: rich in light.

ואמנם רבינו מהר"ם חלאווה בחידושו לפסחים (קה ע"ב) כתב, שמנהג החכמים לקדש קידושא רבה ביום טוב, אבל יש חולקים לומר שאין מקדשים כלל ביום טוב בשחרית, אלא

להבין את התפלה

רק בליל יום טוב. ושכן משמע מהתוספתא ברכות (פרק ג' הלכה י"ב) ושכן עיקר. וסיים, ומכל מקום מאן דעביד כמר עביד, ודעביד כמר עביד, עד שיבוא מורה צדק. ע"כ. אולם כבר פשט המנהג בכל תפוצות ישראל כדעת הרמב"ם וסיעתו לעשות קידושא רבה ביום טוב כמו בשבת. וכן כתב הכל בו (סימן נ"ח). וכן פסקו האחרונים. (ובפרט שפוסקים רבים סוברים שהקידוש בליל יום טוב הוא מן התורה, כמו הקידוש של ליל שבת, וכמו שביארנו בשו"ת חזון עובדיה חלק א' סימן ב', לפיכך צריך לעשות זכר לקידוש של הלילה, בברכת בורא פרי הגפן בשחרית).

TRANSLATION: Nonetheless Rabbeinu Maharam Chalva in his commentary to Maseches Pesachim wrote (page 102) that it is customary to recite the short version of Kiddush on Yom Tov during the day. He points out that there are those who disagree and say that no Kiddush should be recited on Yom Tov during the day but should only be recited at night. That is what one could conclude from the Tosefta Brachos (3rd chapter Halacha 12). He then opines that whichever path one follows, he is acting appropriately until a final arbiter appears. However, it has already become the accepted practice wherever Jews live to follow the opinion of the Rambam and those who support him to recite the short version of Kiddush on Yom Tov during the day in the same manner in which we conduct ourselves on Shabbos. So too wrote the Kol Bo (Siman 58). So concluded the majority of Acharonim. (Specifically many Poskim hold that the recital of Kiddush on the night of Yom Tov is a rule from the Torah just as Kiddush on the night of Shabbos as I explained in my responsa entitled: Chazon Ovadiya First Part Siman 2. Therefore one should make Kiddush on Yom Tov during the day reciting Boreh Prei Hagafen to commemorate the Kiddush made at night.)

ומכל מקום הדבר ברור, שכשם שבשבת שחרית אינו אומר בקידושא רבה אלא ברכת בורא פרי הגפן, כמו שהתבאר, כן הדין ביום טוב, שאינו רשאי להוסיף דבר על ברכת בורא פרי הגפן. והמברכים ברכת אשר בחר בנו מכל עם בשחרית, הם נושאים שם שמים לבטלה, וצריכים לבטל מנהגם, וכן מתבאר בשו"ת יכין ובוועז ח"א (סי' ל"ד). ואפילו לומר ברכת אשר בחר בנו מכל עם בלי שם ומלכות, אחר ברכת בורא פרי הגפן, יש לאסור, משום הפסק, בין בורא פרי הגפן לטעימה מכוס הקידוש.

TRANSLATION: In any event it is clear that just as on Shabbos we make Kiddush during the day by reciting only Boreh Prei Hagafen as we explained so too we should act on Yom Tov. It is inappropriate to add anything to the Bracha Boreh Prei Hagafen. Those who recite the Bracha of Asher Bachar Banu Mi'Kol Am during the day, are reciting G-d's name in vain and should discontinue the practice. So we find it concluded in the Responsa of Yachin Oo'Boaz (Siman 34). Even to recite the Bracha of Asher Bachar Banu Mi'Kol Am without G-d's name and a reference to His hegemony after reciting Boreh Prei Hagafen, should be prohibited because it is causing a pause between the recital of the Bracha and the drinking from the cup of Kiddush.

וכן מבואר בתשובת הגאונים (שערי תשובה סי' קמ"ו), בזו הלשון: מי שמברך ביום בורא פרי הגפן ומקדש השבת, הוא דרך שטות ובורות, ואינו יוצא ידי חובתו, ולא עוד אלא שחייב מלקות, בשביל שמברך ברכה שאינה צריכה, ועובר על לא תשא את שם ה' א-להיך לשוא. (כמבואר בברכות לג ע"א). ועוד שהוא מפסיק בין הברכה לשתיה ע"כ. וכן כתב רבינו יהודה בר ברזילי אלברצלוני בספר העתים (עמוד קצ"ב) ע"ש. ואע"פ שבארחות חיים (הלכות קידוש היום אות א') כתב, שנהגו הקדמונים לומר בקידוש היום של שבת, ברוך

מקדש השבת בלי שם ומלכות. וכן כתב הכל בו (סי' ל"ט). אך מרן החיד"א בשיורי ברכה (סי' רפ"ט) העיר לנכון על דברי הכל בו הנ"ל, שבספר הבתים בכתיבת יד פסק שאין לומר ברוך מקדש השבת בקידוש של היום, שנחשב הפסק בין בורא פרי הגפן למעימה מכוס הקידוש.

TRANSLATION: This is further explained in the Responsa of the Gaonim (Sha'arei Tzedek Siman 115) in these words: He who recited Boreh Prei Hagafen and the Bracha of Mikadesh Ha'Shabbos is acting in a boorish way and does not fulfill his obligation. Not only that, he also is liable for lashes because he has recited an unnecessary Bracha and has transgressed the law of: Lo Tisa Es Shem Elokecha La'Shav (as explained in Brachos 33, 1). In addition he is creating a pause between reciting the Bracha and drinking the wine. So wrote Rabbi Yehudah son of Barzilai Al Barzilai in his Sefer Ha'Itim (page 192). It should be noted that the Orchos Hachayim (Hilchos Kiddush Ha'Yom section 1) wrote that our early ancestors were accustomed to recite in the Kiddush during the day of Shabbos the words: Mikadesh Ha'Shabbos without G-d's name and reference to G-d's hegemony. So too wrote the KolBo (Siman 39). But our Great Teacher the Chida noted in his lessons on Brachos that he had questions for the KolBo because the Sefer Ha'Battim in a handwritten manuscript held that one should not say Baruch Mikadesh Ha'Shabbos on the Kiddush of the day of Shabbos because it is considered a pause between the recital of the Bracha of Boreh Prei Hagafen and tasting the cup of Kiddush.

וכתב על זה: ודבריו ברורים, וכן עיקר. והרה"ג רבי ישראל משה חזן, אב"ד רודוס, בהגהות איי הים על שו"ת הגאונים (סי' קט"ו), כתב, שהעיד לו חכם אחד שליח דרבנן, שעבר בערי פרס ומדי, וראה שכמה מהם נוהגים לקדש ביום ככל נוסח הקידוש של הלילה, וטרח הרבה עד שהצליח לבטל את מנהגם. ע"ש.

TRANSLATION: He wrote about this and his opinion is clear and his opinion should be followed. The Great Rabbi the Gaon, Rabbi Yisroel Moshe the Chazan head of the court in Rodos in his notes, Iyei Ha'Yom on the Responsa of the Gaonim, wrote that one agent of the Rabbis testified that he passed through the countries of Medea and Persia and saw that many Gaonim recited the full Kiddush on Shabbos during the day and that he worked very hard to convince the Gaonim to discontinue the practice.

וכן העלה הרה"ג רבי שלום יצחק הלוי ז"ל בשו"ת דברי חכמים (תאו"ח סי' פז) ע"ש +ואמנם בפסחים (קו) מסופר על רב אשי שהתארח במחוזא ואמרו לו ביום שבת שיקדש להם קידושא רבה, והאריך בברכת בורא פרי הגפן של הקידוש, עד שראה לההוא סבא שמיהר לשתות מן הכוס שבידו, והבין שאינו צריך לומר יותר. ופירש רשב"ם, שאלמלא כן היה אומר להם קידוש של לילה כמנהגם וכ"כ הר"ן שם. (וראה בשו"ת חיים שאל ח"א (סי' צ"ט). ובספר דרך המלך (דף י"א ע"ד) ע"ש).

TRANSLATION: So too the Great Rabbi, the Gaon Rabbi Shalom Yitzchok Ha'Levi in his Responsa Divrei Chachamim (Orach Chayim Section 87) wrote that in Maseches Pesachim it tells about Rav Ashi who was a guest in Mechoza. On the day of Shabbos they invited Rav Ashi to recite Kiddush. He took a long time in reciting the Bracha of Boreh Prei Hagafen to the point that an elderly man rushed to drink from his cup. Rav Ashi understood from the man's reaction that he should not say anything else as part of Kiddush. The Rashbam explains that had the elderly man not rushed over, Rav Sheishes would have recited the full Kiddush as was his custom.

מכל מקום לאחר שסתם הש"ס (בפסחים קה ע"א), שבת ויו"ט אין בהם קדושה על הכוס, ממילא אין לחדש מנהג לומר קידוש של לילה ביום. וזאת מלבד מ"ש בספר המכתם (פסחים

להבין את התפלה

קו ע"א) לפרש, שבודאי ידע רב אשי שאין לקדש אלא בלילה, אבל חשש שנאנסו מלקדש בלילה. וסבר שלכן אמרו לו לקדש להם ביום קידושא רבה של הלילה, לתשלומין של קידוש הלילה, וכדקי"ל (בפסחים קה ע"א) מי שלא קידש בליל שבת מקדש והולך כל יום השבת ע"כ. וכן פירש מדנפשיה הגאון רא"מ הורוויץ בהגהותיו לפסחים שם / דף ק"ה. ועמש"כ בשו"ת יביע אומר חלק א' (תאו"ח סי' כ"ט אות ה') ואכמ"ל.

TRANSLATION: In any event since at the time the Gemara was finished it was the custom that on Shabbos and Yom Tov during the day, no Kiddush on a cup of wine is recited, it is now improper to institute any new customs such as reciting the Kiddush of the night during the day. What about what the Gemara relates about Rav Ashi? The Sefer Ha'Michtom explains that Rav Ashi certainly knew that he should not make Kiddush during the day in the same manner as he did at night. Perhaps Rav Sheishes was concerned that the reason that they asked him to recite Kiddush was due to some unexpected incident that caused them not to be able to recite Kiddush the night before so they asked him to recite the full Kiddush to make up for missing the Kiddush at night. Rav Ashi was following what we learned in Pesachim 105, 1, that if a person did not recite Kiddush at night he can still do so all of Shabbos.

ולכן הנוהגים לברך בקידוש היום ביום טוב של פסח ברכת אשר בחר בנו מכל עם, עליהם לבטל מנהגם, ויש ללמדם שלא לברך בקידוש היום אלא ברכת בורא פרי הגפן בלבד.

TRANSLATION: Therefore those who have the practice of reciting Asher Bachar Banu Mi'Kol Um during the day on the Yom Tov of Pesach should discontinue the practice. They should be taught that the Kiddush they should recite during the day should consist only of Boreh Prei Hagafen.

Query: are we once again witnessing a difference in מנהג between ארץ ישראל and כנב?

לזכר נשמת ניטל בת ליב

TRANSLATION OF SOURCES

'ספר שבולי הלקט ענין תפילה סימן מד' -I found in the name of Rashi that it was an early practice among our ancestors to remain in synagogue for an hour after Tefilas Schacharis as we learned: the first righteous men would remain in synagogue for an hour after Tefilas Schacharis. As part of that practice they would recite the verses of Ashrei. Those words represent the need to remain in G-d's house which is a place of holiness . . . Let us return to Rashi's words. While remaining in synagogue for an hour after Tefilas Schacharis they would bring out scrolls and read from the Torah, from books of the Prophets, from the Mishna and from discussions concerning the Mishna as it is said: a person should divide his studying time into three equal sessions; one third devoted to studying the Torah; one third devoted to studying Mishna and one third devoted to studying Gemara in order to fulfill the obligation that Torah study should never leave you. Consider that we already learn Torah before Shemona Esrei by way of reading Kriyas Shema. Kriyas Shema was chosen to be recited because of the important issues found therein. After Tefilas Schacharis they would remain for an hour and read from the Prophets and after an hour, they would read Mishna and learn parts of the Gemara. But when poverty became widespread and they needed to spend more time producing an income and could not spend as much time studying Torah, they stopped taking out the Torah to study from it and relied on the Torah learning that was part of reciting Kriyas Shema. Kriyas Shema contains within it the rule concerning G-d's hegemony over Man and other teachings such as the Ten Commandments and the responsibility to perform Mitzvos, that they did not remove from Tefila Schacharis. Despite the reduction in the amount of time spent learning, they still read two verses from The Prophets; i.e. Oo'Vah L'Tzion and V'Ani Zos Brisi which have within them elements of reading from the Torah and these verses are still recited in their place today. On Shabbos and Yom Tov, days on which work is prohibited and the people have free time, they continued the original practice of reading from the Torah and they would translate into Aramaic the verses that were appropriate for reading that day. That explains why we do not recite Oo'Vah L'Tzion in Tefilas Schacharis on Shabbos and Yom Tov because we already read from the Prophets. Despite that we still read those verses in Mincha on Shabbos so that the practice to do so would not be abandoned on weekdays since the customs of our forefathers are like Torah law to us . . . That is why we conclude with the words: Baruch Elokeinu Sh'Braunu Lichvodo V'Hivdeilnau Min Ha'To'Im. And Rav Amrom Gaon wrote that it is prohibited for a person to leave the synagogue before Kedusha D'Sidra. Instead a person should remain until the Prayer Leader completes Kedusha D'Sidra in order to beautify the Tefilos and to accept the responsibility of Tefila with fear and trembling. He is required to recite Kedusha Midrash as the Rabbis said: now, why is the world allowed to remain standing? Because of the recital of Kedushah Midrash and the recital of Amen Yihei Shmei Rabbah after learning Aggadata. A matter because of which the world remains standing is not something to neglect.